

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 4. oktober 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-179/06) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 92/43/EØF — bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter — vurdering af indvirkningen på miljøet)

(2007/C 297/15)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved D. Recchia, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Den Italienske Republik (ved I. Braguglia, som befuldmægtiget, og avvocato dello Stato G. Fiengo)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 6, stk. 3 og 7 i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206, s. 7) — manglende gennemførelse af en vurdering med hensyn til virkninger på det særlige bevaringsområde IT 9120007 Murgia Alta af opførelsen af en række industribygninger

Konklusion

- 1) Den Italienske Republik frifindes.
- 2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 143 af 17.6.2006.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 4. oktober 2007 — Matthias Kruck mod Landkreis Potsdam-Mittelmark (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht — Tyskland)

(Sag C-192/06) ⁽¹⁾

(Landbrugsstrukturer — EF-støtteordninger — artikel 7, stk. 6, i forordning (EØF) nr. 1765/92 — artikel 9, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3887/92 — jordudtagning — nedsættelse af godtgørelse)

(2007/C 297/16)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Matthias Kruck

Sagsøgt: Landkreis Potsdam-Mittelmark

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesverwaltungsgericht — fortolkning af artikel 9, stk. 2-4 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3887/92 af 23. december 1992 om gennemførelsesbestemmelser for det integrerede system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger (EFT L 391, s. 36), som affattet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1648/95 af 6. juli 1995 om ændring af forordning (EØF) nr. 3887/92 om gennemførelsesbestemmelser for det integrerede system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger (EFT L 156, s. 27), og fortolkning af artikel 7, stk. 6, andet og fjerde punktum, i Rådets forordning (EØF) nr. 1765/92 af 30. juni 1992 om indførelse af en støtteordning for producenter af visse markafgrøder (EFT L 181, s. 12), som affattet ved Rådets forordning (EF) nr. 2989/95 af 19. december 1995 om ændring af forordning (EØF) nr. 1765/92 om indførelse af en støtteordning for producenter af visse markafgrøder (EFT L 312, s. 5) — fastsættelse af det maksimale areal, for hvilket der kan ydes udligningsgodtgørelse på grundlag af det dyrkede areal, der faktisk konstateres under en kontrol, men ikke det areal, der er angivet i ansøgningen om udligningsgodtgørelse

Konklusion

Artikel 9 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3887/92 af 23. december 1992 om gennemførelsesbestemmelser for det integrerede system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1648/95 af 6. juli 1995, skal fortolkes således, at beregningen af de maksimale jordarealer, der kan tages i betragtning med henblik på godtgørelse for jordudtagning i henhold til artikel 7, stk. 6, første afsnit, andet og fjerde punktum, i Rådets forordning (EØF) nr. 1765/92 af 30. juni 1992 om indførelse af en støtteordning for producenter af visse markafgrøder, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 2989/95 af 19. december 1995, skal foretages på grundlag af det markareal, for hvilket der er indgivet ansøgning, forudsat at dette areal faktisk er beplantet med markafgrøder og ikke omfatter arealer, som ved artikel 9 i forordning nr. 1765/92, som ændret ved forordning nr. 2989/95, er udelukket fra godtgørelse.

⁽¹⁾ EUT C 154 af 1.7.2006.